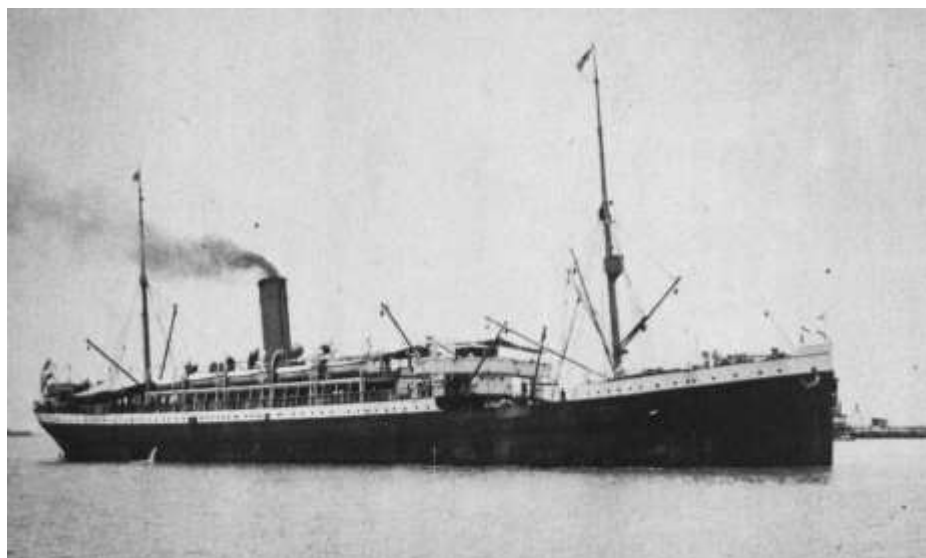

Ruck, Rudolph
Bombardier
12th Field Regiment
Royal Canadian Artillery
H – 35287

Rudolph Ruck is geboren op 18 mei 1905 in Camenca, Rusland. Hij is de oudste zoon van Godfrey (Gottfried) Ruck en Bertha Nussberger. Godfrey en Bertha zijn beiden geboren in Camenca, thans gelegen in Transnistrië, Moldavië, waar ze in 1904 trouwen. Camenca behoort in het geboortjaar van Rudolph nog tot het Keizerrijk Rusland. In 1911 emigreert het gezin naar Canada. Met het Duitse schip SS Wittekind komen ze aan in Quebec. Het gezin trekt naar het westen en settelt zich in Winnipeg, Manitoba.

Hier wordt in 1912 dochter Olga geboren. Drie jaar later krijgt Rudolph een broertje, Carl, maar tot ieders verdriet overlijdt het jongetje een dag na zijn geboorte.

SS Wittekind - 1910

Het gezin bezoekt de Lutherse kerk.

Rudolph gaat naar school in Winnipeg. Na één jaar High School gaat hij op zijn zestiende aan het werk. Hij spreekt en schijft vloeiend Engels en Duits en wordt handelsreiziger en vrachtwagenchauffeur. Zijn laatste werkgever voordat hij in dienst gaat is D. Ackland & Sons Ltd. in Winnipeg. Van 1923 tot 1931 werkt hij als klerk op kantoor, daarna verkoopt hij acht jaar lang auto-onderdelen voor het bedrijf.

Zaterdag 2 juni 1928 trouwt Rudolph met Rose in Winnipeg. Ze krijgen samen drie zoons: Ronald Allan (1932), Donald Edgar (1935) en Keith Gerald (1938).

Op 30 mei 1940 meldt de vijfendertigjarige Rudolph zich in Winnipeg aan voor actieve dienst in het Canadese leger.

DECLARATION TO BE MADE BY MAN ON ATTESTATION

I, Rudolph RUCK do solemnly declare that the above particulars are true, and I hereby engage to serve in the Canadian Active Service Force so long as an emergency, i.e., war, invasion, riot or insurrection, real or apprehended, exists, and for the period of demobilization after said emergency ceases to exist, and in any event for a period of not less than one year, provided His Majesty should so require my services.

Witness: [Signature] Rudolph Ruck
Date: 30th May 1940 (Signature of recruit)

OATH TO BE TAKEN BY MAN ON ATTESTATION

I, Rudolph RUCK do sincerely promise and swear (or solemnly declare) that I will be faithful and bear true allegiance to His Majesty.

Rudolph Ruck (Signature of Recruit)

Na zijn aanmelding wordt hij medisch gekeurd en volgt er een interview. Uit zijn medische keuring blijkt dat hij gezond is met zwart haar en blauwe ogen. Hij is 1.76 m lang en weegt 78 kg. Alleen zijn zicht is erg slecht, maar met een bril is dit al een stuk beter. In het interview vertelt hij over zijn gezin, werk en hobby's. Hij speelt golf, ijshockey, voetbal en honkbal. Zijn woonadres is 679 Union Avenue in Winnipeg. Hij wordt omschreven als een aardige man met een net voorkomen.

Zijn artilleriebasistraining start Rudolph in Winnipeg. In augustus wordt hij bevorderd tot Lance Bombardier. Verdere training volgt hij vanaf februari 1941 in Camp Debert, Nova Scotia, en Tracadie, New Brunswick. In Tracadie stapt hij op 17 juni met een borreltje te veel op in een militair voertuig en veroorzaakt een ongeluk met alleen schade aan het voertuig. Hij krijgt een boete van vijfentwintig dollar. Van 4 tot 12 juli 1941 krijgt hij verlof om afscheid te kunnen nemen van zijn gezin en familie. Rudolph staat op het punt de oversteek naar het Verenigd Koninkrijk te maken.

Vanuit Halifax, Nova Scotia, vertrekt Rudolph per schip en komt op 30 juli aan in Gourock, Schotland. Rudolph wordt ingedeeld bij het Headquarter van de Royal Canadian Artillery, 3rd Division in Camp Aldershot, Engeland. In september volgt hij een anti-gas cursus.

Foto's uit het familiearchief van de familie Ruck. Op alle foto's staat Rudolph. Plaats en datum bij de afbeeldingen zijn helaas niet bekend bij de familie.

In januari 1942 wordt Rudolph toegevoegd aan het 12th Field Regiment. In hetzelfde jaar volgt hij een opleiding tot chauffeur en automonteur. Het regiment traint in Aldershot in anti-invasie technieken, omdat het realistisch lijkt dat Duitsland Engeland zal binnenvallen. Vanaf juli 1943 is de training meer en meer gericht op invasietechnieken. De voorbereidingen voor Operatie Overlord, D-Day, beginnen vorm te krijgen. In september vertrekt het regiment naar Inverary en Castle Toward in Schotland waar de komende landingen op het strand worden geoefend. Verdere, zeer realistische landingstraining vindt plaats in Londen en Zuid-Engeland.

Op 3 juni 1944 wordt het regiment in Southampton, Engeland, ingescheept in zes LCT's (Landing Craft Tanks). Maar door het slechte weer wordt Operatie Overlord vierentwintig uur uitgesteld.

105mm Priest - Southampton - juni 1944

Uiteindelijk landt het regiment, onderdeel van een troepenmacht van veertienduizend Canadezen, op 6 juni om 07.15 uur op Mike Green, een zone op Juno Beach, tussen La Rivière en Courselles-sur-Mer, Frankrijk.

Volgens ooggetuigen is het een razend inferno op het strand. Bommenwerpers gooien hun bommen, er worden raketten afgevuurd vanaf zee. Het strand wordt verdedigd door de Duitse 716. Infantriedivision. Vanuit hun bunkers schieten ze met hun 150 mm kanonnen. Het 12th Field Regiment, met hun artillerie vastgegespt op de schepen is, waarschijnlijk, het eerste geallieerde artillerieregiment dat die dag zijn kanonnen afvuurt richting het strand. Er wordt hevig gevochten op deze dag. Nadat eerst de infanterie van de 7th Brigade van boord is gegaan, is het de beurt aan het 12th Field Regiment. Ze nemen hun posities in op het strand. Maar er is nauwelijks plek om te schuilen, open en bloot zijn ze een doelwit voor de Duitse scherpschutters en mortieren. Het lijkt bijna onmogelijk om achter de duinenrij te komen. Maar door moedig optreden van de infanterietroepen en met behulp van bulldozers worden de doorgangen vrijgemaakt van Duitse troepen en kan het 12th Field Regiment om 17.00 uur zijn positie innemen tussen Banville en Saint Croix-sur-Mer. De manschappen beginnen zich te realiseren dat ze het inferno hebben overleefd. Het eerste wat ze die avond doen is een pot thee zetten.

Die dag sneuvelen driehonderdnegenenvijftig Canadese soldaten op Juno Beach.

Rudolph en het 12th Field Regiment beginnen de volgende dag aan de lange weg richting Nederland. Op 10 juni wordt Rudolph bevorderd tot Lance Bombardier.

De opmars vanuit Normandië verloopt langzamer dan verwacht. Vier weken lang wordt er gevochten rond Caen tijdens Operatie Windsor. Verschillende dorpen in de omgeving worden bevrijd. Zo ook het vliegveld van Carpiquet. Op 18 juli steekt het regiment de rivier de Orne over en komen ze in actie tijdens de gevechten om Verrières Ridge en de Falaise Gap.

Tijdens Operatie Tractable, bij het plaatsje Haut Mesnil, is 14 augustus een zwarte bladzijde in de geschiedenis van het regiment. De Britse en Canadese luchtmacht raken die dag in eerste instantie hun doelen, de Duitse troepen. Ook tijdens de tweede luchtaanval gaat alles goed. Tijdens de derde aanval landen de bommen achter het 12th Field Regiment en daarna gaat het mis. Een uur lang wordt het regiment gebombardeerd door eigen vliegtuigen. Zestien mannen sneuvelen tijdens deze tragedie.

14 augustus 1944

In september belegert het regiment de steden Boulogne en Calais. Ze krijgen nauwelijks rust, ze zijn op weg naar de Slag om de Schelde in Nederland. De Duitse troepen, verdreven uit Frankrijk, hebben zich verzameld rond Breskens en het land grotendeels onder water gezet na het doorsteken van de dijken. Op 6 oktober gaat Operatie Switchback van start om de vaarweg naar Antwerpen vrij te maken. De infanterietroepen van het Regina Rifle Regiment en de Royal Winnipeg Rifles steken als

eersten het Leopoldkanaal over met gebruik van vlammenwerpers en ondersteuning van artillerie, nu uitgerust met 25 Pounder Field Guns. Maar de Duitse weerstand is enorm. Op twee plekken krijgen de Canadezen voet aan de grond, maar de verliezen zijn groot.

Op 30 september wordt Rudolph bevorderd tot Bombardier.

Uiteindelijk weet de 3rd Canadian Infantry Division, waar het 12th Field Regiment onderdeel van uitmaakt, de plaatsen Breskens, Oostburg, Zuidzande en Cadzand te bevrijden. Operatie Switchback eindigt op 3 november, de zuidelijke oever van de Schelde is in handen van de geallieerden. Door het constant vechten in onderwater gelopen terrein en modder krijgt het 12th Field Regiment de bijnaam "De Waterratten".

25 Pounder Field Gun

Op 4 november vertrekt het gehele regiment naar Gent, België. Eenmaal aangekomen in hun onderkomen worden er bordjes opgehangen met "Operatie Relax". De dagen worden gevuld met parades en het schoonmaken en repareren van voertuigen en wapens. Versterkingseenheden worden opgenomen in het regiment.

Via Antwerpen en 's-Hertogenbosch verplaatst het gehele regiment zich op 9 november naar Nijmegen, Nederland. Tijdens de koude wintermaanden bewaken de mannen van het 12th Field Regiment de grens bij Groesbeek, ten zuiden van Nijmegen. Twee weken op, één week af.

*Winter
1944-1945*

Tijdens de kerstdagen is het regiment actief aan het front. Op kerstavond, om middernacht, geven ze de Duitsers een cadeautje: een salvo vanuit vierentwintig kanonnen. Om en om mogen ze in groepen hun positie verlaten voor het nuttigen van een kerstdiner en een borrel. Nieuwjaarsnacht verloopt zonder incidenten.

De eerste week van februari gaat het regenen en begint de sneeuw te smelten. In de loopgraven rond het front bij Groesbeek worden de witte camouflagenetten, die over de schuttersputten hangen, verwijderd. Ook wordt het in deze week verboden om tussen 18.00 uur en 07.00 uur gebruik te maken van voertuigen op de weg. De voorbereidingen voor de slag om het Rijnland, Operatie Veritable, zijn van start gegaan.

Ruim duizend kanonnen worden in positie gebracht. Het 12th Field Regiment bevindt zich op een heuveltop in Beek, tussen Nijmegen en de Duitse grens. Op 8 februari om 08.00 uur begint de aanval richting Duits grondgebied. Nog dezelfde dag trekt een gedeelte van het regiment Duitsland in. Ze zijn het de eerste Canadese artillerieregiment dat schoten afvuurt op Duits grondgebied. De opmars verloopt traag, ook hier hebben de Duitsers de dijken doorgebroken. Het 12th Field Regiment, "De Waterratten", bevindt zich wederom in de modder. Via onder andere Zifflich en het Reichswald vechten ze zich, zij aan zij met de infanterie, een weg richting Kleef en Kalkar. De gevechten zijn zwaar en sommige dagen is het niet mogelijk om de rantsoenen bij de mannen te krijgen door de extreme omstandigheden. Post komt gelukkig soms nog wel aan, het wordt gedropt door vliegtuigen. De hevigste gevechten, ter ondersteuning van de 7th Brigade, vinden plaats in de bossen en weilanden rond Moyland en Louisendorf, nadien "Slaughter Hill" gedoopt. Sinds Calais, Frankrijk, heeft het regiment niet zo'n groot aantal verliezen te betreuren.

Rudolph mag een week op verlof naar het Verenigd Koninkrijk. Hij vertrekt op 1 maart en keert terug bij zijn regiment op 9 maart.

Na vier weken onophoudelijk vechten krijgt het regiment wat rust in Kleef. Hun onderkomen is niet erg luxe, maar ze hebben een dak boven hun hoofd en na alle bombardementen zijn daken schaars in Kleef. De mannen kunnen in bad en er wordt gevolleybald. Wie wil kan met een vrachtwagen op en neer naar Nijmegen voor een bezoekje aan de bioscoop.

Kleef - 1945

Uiteindelijk wordt de zuidelijke oever van de rivier de Rijn veroverd op de Duitse troepen en kan Operatie Plunder van start gaan: het oversteken van de Rijn en de bevrijding van Oost- en Noord-Nederland.

Op 27 maart steekt het regiment de Rijn over tussen Rees en Emmerich, via de Waterloobrug en de Londenbrug. Ze zijn het eerste Canadese veldregiment dat de rivier de Rijn oversteekt.

's Nachts nemen ze hun posities in in Grietherbusch, Duitsland. De volgende dag trekken ze samen met de infanterie van de Canadian Scots, de Regina Rifles en de Royal Winnipeg Rifles op richting Vrsasselt. De regimenten worden langs de route onder vuur genomen. De Canadian Scots bereiken die dag het slachthuis van de stad Emmerich. De stad wordt zwaar verdedigd door achtergebleven Duitse troepen. Na drie dagen is Emmerich in geallieerde handen.

Eerste paasdag, 1 april, verloopt rustig voor het regiment. De 3rd Canadian Division trekt uiteindelijk door Emmerich en het 12th Field Regiment verplaatst zich via de noordelijke rand van de stad richting Zeddum, Kilder en Wehl, Nederland. Hun hoofdkwartier wordt ondergebracht in een molen in Zeddum. Er vinden soms nog wat schermutselingen plaats met achtergebleven Duitse troepen die zich verschanst hebben in bosschages langs de wegen.

Op 4 april is het regiment in Baak, op weg naar Zutphen. Baak is op tweede paasdag bevrijdt door Britse troepen en de inwoners vieren hun bevrijding. Maar het gevaar is nog niet geweken. Langs de westelijke oever van de rivier de IJssel heeft de Duitse 361ste Volksgrenadier Division zich verschanst in nog niet bevrijd gebied. Verder trekken langs de IJssel is te gevaarlijk voor de Canadezen. Ze besluiten vanuit Baak een omtrekkende beweging te maken en slaan in Baak rechtsaf richting Wichmond. Op dit kruispunt bevinden zich de kruidenierswinkel van Johan Schooltink en horecagelegenheid Herfkens. Maar terwijl de inwoners van Baak de Canadezen staan toe te juichen en Rudolph zich op het kruispunt bevindt, explodeert een Duitse granaat tussen de menigte. Vijf kinderen (drie uit de familie Schooltink) en één volwassene zijn op slag dood en worden de kelder van de kruidenierswinkel binnengebracht. Vier zwaargewonden worden in een militair voertuig geladen. Eén van hen is Rudolph.

*Luchtfoto van Baak –
1952*

*2. de winkel van
Schooltink*

*3. horecagelegenheid
Herfkens*

Het voertuig gaat met grote haast op weg richting Nijmegen. Maar Rudolph is zo zwaar getroffen door de granaatscherven in zijn borst, dat de chauffeur besluit te stoppen bij een veldhospitaal in Beek (Montferland). Hier kunnen de artsen helaas niets meer voor hem doen.

Zijn vrouw Rose en hun drie kinderen ontvangen een telegram dat Rudolph is gesneuveld.

De negenendertigjarige Bombardier Rudolph Ruck wordt tijdelijk begraven in Beek bij het gebouw van het Sint Jans Gilde.

Op 11 maart 1946 wordt hij herbegraven op de Canadese Oorlogsbegraafplaats in Groesbeek, graf **XXII. D. 4.**

Op zijn grafsteen staat de volgende tekst:

AND AS HE LIES
IN PEACEFUL SLEEP
HIS MEMORY
WE SHALL ALWAYS KEEP

Rudolph ontvangt de volgende onderscheidingen:

- 1939 – 1945 Star
- France & Germany Star
- Defence Medal
- War Medal 1939 – 1945
- Canadian Volunteer Service Medal with Clasp

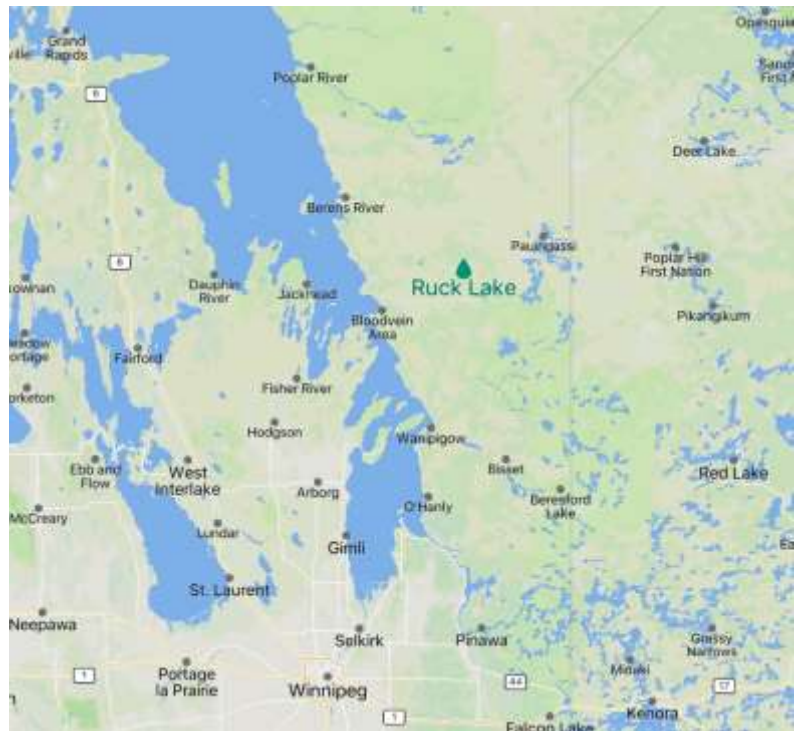

Onze dank gaat uit naar Chris Ruck voor het delen van foto's uit het familiearchief

Levensverhaal door Sigrid Norde: Research Team Faces To Graves

*Heeft u een foto van deze soldaat of aanvullende informatie, neem dan contact op met info@facestograves.nl

Na de Tweede Wereldoorlog besluit de Canadese regering om meren en rivieren in Canada te vernoemen naar soldaten die gesneuveld zijn tijdens de oorlog. In 1973 is in Manitoba een meer vernoemd naar Rudolph: Ruck Lake, ten westen van Family Lake, ten noorden van zijn woonplaats Winnipeg. Coördinaten: 51° 59' 37" north / 96° 1' 45" west

Bronnen:

Commonwealth War Graves Commission

Library and Archives Canada

De Gelderlander – 15 april 2023 – In Baak gaat de oorlog maar niet voorbij – Henny Haggeman

<https://www.myheritage.com/research/record-1-10849352-7-266/rudolph-ruck-in-myheritage-family-trees>

<https://nl.findagrave.com/memorial/123042789/gottfried-ruck>

<https://www.flickr.com/photos/historicbremen/27995410472>

<https://12thfieldrca.ca>

<https://www.canadiansoldiers.com/organization/fieldforces/casf/3rddivision.htm>

<https://www.project44.ca/>

<https://europe remembers.com/destination/crossing-of-the-leopold-canal/>

<https://www.liberationroute.com/pois/526/kleve-destroyed>

<https://mijngelderland.nl/inhoud/verhalen/herinneringen-aan-de-bevrijding-van-baak>

https://nl.wikipedia.org/wiki/Keizerrijk_Rusland